

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Ohlédnutí za poutní mší sv. na Tetíně (Homilie P. Benedikta Mohelníka, OP)

Svatá kněžna Ludmila je spjata s tímto místem. Nedaleko odtud byla úkladně zavražděna a poté také pohřbena, než se jí dostalo význačného místa na Pražském hradě. Putujeme právě na toto místo, abychom se jaksí dotkli, navzdory staletím, naší svěťice. Osobnosti jako svatá Ludmila jsou důležité pro naši křesťanskou i národní identitu. Jsou svědky víry prožívané v místech, kde i my žijeme a kde usilujeme být věrnými učedníky Ježíšovými. Proto si o našich svatých vyprávíme příběhy.

Vyprávění příběhů o svatých nemá za úkol pouze podat zprávu o tom, jak to tenkrát všechno bylo. Skutečnou historii je třeba znát, nakolik je to jen u těchto dávných událostí vůbec možné. Příběhy o svatých ale vyprávíme kvůli tomu, abychom porozuměli naší době a učili se čelit současným problémům.

O svaté Ludmile můžeme vyprávět jako o starostlivé ženě, která neúnavně pomáhala chudým a ubohým. To proto, abychom ani dnes neztratili ze zřetele, že Ježíšův učedník by měl napodobit milosrdného Samaritána. O svaté Ludmile můžeme vyprávět jako o pozorné babičce, která s láskou vychovávala a vzdělávala milovaného vnuka Václava. To proto, abychom si také dnes připomněli důležitost rodinné soudržnosti napříč generacemi, význam dobrého vzdělání doprovázeného výchovou dětí a mládeže ke ctnostem. O svaté Ludmile můžeme vyprávět ...

Do jakého kontextu zapadá příběh, který bychom měli o svaté Ludmile vyprávět dnes? Svatou kněžnu neuctíváme pouze v české kotlině. Je velmi blízká srdcím pravoslavných věřících. Je součástí ruské duchovní kultury, a taky ukrajinské.

Součástí historického životního příběhu Ludmilina jsou mocenské boje. Na úsvitu křesťanských dějin naší země nejsou jen úspěšné misie ze Západu, a především z Byzance, křty vladýků a stavby chrámů, zakládání center duchovního života a vzdělanosti. Jsou tam také rozbroje, úklady a lsti, vraždy a bratrovražda, potoky krve, proudy slz.

Široká rodina Ludmilina, pro niž je duchovní matkou, se rozprostírá od Prahy až po Kyjev a potom až do Moskvy a možná ještě mnohem dále. Dnes některé z jejích dětí bezdůvodně páchají násilí na jiných jejích dětech. Zabíjejí je bez ohledu na věk, děti i

starce, osnují plány, jak zničit jejich zemi, kulturu a vůbec je vymazat ze zemského povrchu. Smutná, smutná musí být svatá kněžna Ludmila. Za svého pozemského života se v podobných situacích nenechala přemoci svým bolem, neztratila realistického ducha, nevyprchala její naděje. Přemýšlela, jak do rozhořelých svárů nepřilévat dalšího oleje. Moudře odhadla, kdy je lépe stáhnout se do ústraní a kdy energicky zasáhnout. Hledala způsoby, jak zneprátelené členy své rodiny usmířit. Byla si dobře vědoma, že může upadnout v nemilost u jedněch či u druhých. Přitom všem se její horizont neomezil na bezprostřední potřeby lidí, ke kterým dohlédla. Jako žena nesoucí tíhu vládařské odpovědnosti za svou zemi uvažovala o tom, které vztahy se sousedními knížectvími a královstvími zajistí její vlastní zemi bezpečí a prosperitu i v budoucích generacích. Nezaplátila za to málo.

To jsou linie příběhu o svaté Ludmile, který můžeme vyprávět dnes. Není to uhlašené vyprávění, které pohladí po duši. Je to vyprávění drásavé. Jenže nežijeme v poklidně plynoucích časech. Nevybrali jsme si je. Ale možná jsme svým dřívějším příliš sebestředným a krátkozrakým jednáním přispěli k tomu, co prožíváme dnes. Víra a z ní vyvěrající láska vedla Ludmilu, aby hledala, co má dělat. Nevěděla to dopředu, ale byla vnímavá a přemýšlela. Máme kolem sebe lidi, kteří opustili své domovy a potřebují pomoci. Nepřišli s tím, že to kdosi naplánoval, aby „ředili“ náš národ. Snad u nás ještě nikdo nikoho nezabíjí, ale mentalita nenávisti nebezpečně rozřezuje náš smysl pro solidaritu. Tvářit se, že válečný konflikt vzdálený od nás něco přes patnáct set kilometrů se nás nijak netýká, a proto se můžeme tvářit neutrálně, je krátkozrakou iluzí. Zbraně zasadily hluboké rány a cesta usmíření bude dlouhá. Ani zde nemůžeme zůstat stranou, aniž bychom na to v důsledku nedoplátili. Člověk, sestra a bratr, musí být na prvním místě. Nic jiného. Nemělo by nás překvapit, když nás to bude něco stát. I kdybychom měli snést nějakou citelnou újmu, bude to stále méně, než co byla ochotna strpět kněžna Ludmila a co musejí snášet naše sestry a bratři Ukrajinci.

Ludmila nebyla ve srovnání se svými současníky výjimečná tím, že by všechno lépe věděla a všechno lépe dělala. Jistě tápala a dopouštěla se chyb. Své současníky však jistě předstihovala silou naděje. Ve křtu se vnořila do Kristovy smrti a nastoupila cestu k životu, ke vzkříšení, k úplné porážce zla ve všech jeho formách. Neviděla hned – pokud vůbec – výsledky svého úsilí. Přesto neztratila naději, že zlo nemůže mít poslední slovo. To je příběh o svaté kněžně Ludmile, který my lidé víry můžeme svými postoji a činy vyprávět dnes našim současníkům.

Zprávy z farnosti

• **Modlitební společenství**

Setkání se koná vždy ve čtvrtek:

- **6. 10. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**
- **13. 10. - meditace a spiritualita tereziánského Karmelu na Tetíně v kostele sv. Ludmily od 20 hod.**
- **20. 10. - tichá adorace a modlitba chval, díků, proseb v Berouně v kapli Povýšení sv. kříže od 20 hod.**
- **27. 10. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Kateřiny od 20 hod.**

Všichni jste srdečně zváni!

„Pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé.

(1 Kor 1,25)

tým MS:

modlitba s Biblí - Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Jan Marek tel. 732 541 409,

meditace Karmel - Libuše Lukášová,

adorace Beroun - Jan Franta tel. 605 983 228, adorace Tetín - Jana Cívínová tel.

721 120 926

• **Úklid kostela sv. Jakuba – 3. října**

Pravidelný úklid se koná *první pondělí* v měsíci od 18 hod. Prosíme ochotné farníky o pomoc s úklidem v pondělí 3. 10.

• **První pátek v měsíci – 7. října**

Od 17.00 hodin je možné v Berouně přijmout svátost smíření. Po večerní mši sv. u sv. Jakuba následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltářní.

• **Modlitba růžence**

se koná *vždy v pátek* před večerní mší sv. v Berouně *od 17.25 do 17.45 hod.* a vede ji M. Žáčková. Úmysl modlitby - za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.

• **Slavnost Výročí posvěcení kostela**

v kostelech a kaplích, jejichž den posvěcení není známý, připadá na *neděli 30. října*.

• **Změna letního času na „zimní“**

V neděli 30. října začíná také „zimní“ čas - v noci ze soboty na neděli se čas posouvá o jednu hodinu zpět, můžeme si tedy trochu přispat.

• **Sbírka do fondu sv. Vojtěcha (mzdové podpory) se koná v neděli 9. října.**

• **Sbírka na misie se koná v neděli 23. října.**

• **Sbírka na církevní školství**

vynesla 5.259,- v Berouně, 2.805,- Kč na Tetíně, 1.900,- Kč v Loděnici, 1.325,- Kč v Počaplech, 750,- Kč ve Svatém Janu, 700,- Kč na Chyňavě a 700,- Kč v Nižboru.

• **Nedělní školička na Tetíně**

V návaznosti na synodální setkávání tetínské komunity zkraje roku 2022 chceme reagovat na potřebu rodičů přiblížit prožitek bohoslužby zejména menším dětem.

Začneme na Tetíně v neděli 9. října při mši od 11.15 s realizací nedělní školičky pro děti.

JAK? Shromáždíme děti (příp. i v doprovodu rodičů) a v průběhu bohoslužby slova společně zamíříme do komunitního centra. Tam bude pro děti připraven program a výklad uzpůsobený jejich velkým malým duším. Ke konci bohoslužby slova se děti opět vrátí do kostela, aby mohly mít účast na pokračování, zejména na průvodu s dary a společné modlitbě Otče náš.

Věk dětí není striktně omezený, míříme však na předškolní a mladší školní děti. Každý je srdečně vítán. Nedělní školička bude mít své pokračování vždy první neděli v měsíci v 11.15 při mši na Tetíně, v roce 2022 tedy 6. listopadu a 4. prosince.

V. Frantová

Podzimní bazárek na faře

(Seydlovo nám. 24/5, Beroun)

17. – 19. 10. 2022

8.00 – 17.00 hod.

Přijďte si levně nakoupit oblečení, hračky, knihy...

Kolik stojí střecha? Kolik dobrovolníků je třeba na jednu tombolu?

Tolik, že na to ani nestačí díky ☺

aneb

***Farnost v Hrnčírské tombole získala
osmdesát tisíc korun.***

*„Hrnčírská tom-
bola! Jeden los za
dvacet korun, dva
losy za čtyřicet
korun, a to se
vyplatí!“, je
slyšet z náměstí
až na farní dvůr
z úst skautských
vyvolávačů. A
vyplatilo se. Na
opravu pláště
střechy kostela*

sv. Ludmily na Tetíně se podařilo na zářijových „hrnečkových“ trzích nasbírat osmdesát tisíc korun! Na ten víkend svatá Ludmila asi vyprosila počasí, a všichni, kdo zakoupili či prodávali losy v Hrnčířské tomboly, se tak zasloužili o tento neuvěřitelný výnos! To je zatím nejvíc v celé historii tomboly. I když, přiznám bez mučení, mimo jiné je to proto, že po dohodě s organizátorem trhů p. Izbickým jsme po letech zvedli již na jaře cenu jednoho losu na 20,- Kč. Stánkařů od dob covidu jezdí na trhy jen 200 (bývalo to 300 stánků 2x ročně, nyní Beroun plánuje ponechat model 200 stánků 3x ročně), v tomboly tak o víkendu bylo 400 cen – z každého stánku totiž vyberou skauti roveři dary do tomboly dvakrát, v sobotu i v neděli ráno.

A hádejte, kolik skautů a farníků je třeba na zajištění tomboly? Jednoduše: tolik, kolik přijde. Ale tentokrát se účastnilo každý den nejméně šest skupinek po 3-4 skautkách, skautech, vlčatech a světluškách. Na donášení darů od stánkařů se podílelo nejméně dvacet roveřů a rangers. Dohromady za oba dny tak prošlo stánkem tomboly přes 80 skautů. A na skládání se podílelo postupně neuvěřitelných 18 lidí, tentokrát totiž nově přišel pomoci oddíl oldskautů, a tak jsme skládali jen tři hodiny.

Ráda bych na tomto místě tedy poděkovala. V první řadě všem těm z vás, kdo si zakoupili alespoň jeden z 4000 tombolových lístků. Jmenovitě bych pak ráda poděkovala „skladatelkám“ tombolových lístků: organizátorce skladatelek Ivě Průšové,

Janě Beščecové, která tradičně skládá lístky výherní, Zdeňce Žajglové, která nám krom skládání ještě upekla skvělý štrúdl, Marcele Michalíčkové, Janě Šámalové, Božence Frydrychové, Adélce Průšové, Lojzovi Vašků a

Petře Kodrasové. Z oldskautů „Kotlíků“ děkuji Lence Krejčové, Danovi Průšovi, Janu Frantovi, Janu Markovi, Janu Kebrlemu, Lukáši Klimovičovi, Tomášovi Rychetskému,

Marii Skuhrovcové... Dále Evě Hazukové, která oba víkendové dny obětavě číslovala dary ve stánku. Za všechny přítomné skauty o víkendu děkuji vedoucí střediska Antonii Holečkové, protože všechny skvělé prodejce losů ve skautských krojích bych nezvládla vyjmenovat, aniž bych někoho zapomněla. Vyzdvihnu s dovolením jen hlavní vyvolávače Tomáše Křečka a Michaela s Matějem Vašků... A taky děkuji ostatní své rodině, takovým povinným a přitom poměrně ochotným dobrovolníkům. Všem, všem velké Pán Bůh oplát! Svatá Ludmila, patronka kostela na Tetíně, ať Vám žehná!

Ivana Vašků, Křesťanský klub Beroun

Z arcidiecéze

- **Pout' ke sv. Lukáši pro pracovníky ve zdravotnictví**
se koná **v úterý 18. října v 18 hodin** v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Hlavním celebrantem bude biskup Mons. Zdenek Wasserbauer. K účasti jsou zváni všichni, kdo se věnují službě nemocným a starým lidem.
- **Světový den mládeže v pražské arcidiecézi**
Cílem setkání je oslovit mladé věřící ve věku cca 12-24 let, nabídnout jim program, který by byl povzbuzením v jejich víře, a posílit jejich společenství v rámci arcidiecéze. Setkání se uskuteční **v sobotu 19. 11. v Salesiánském středisku mládeže v Praze Kobylisích**. V rámci setkání od 9.00 hod. připravujeme společný program a skupinky, po obědě workshopy a slavení eucharistie v 17.00 hod. Do přípravy setkání je zapojena řada mladých lidí. Letošním mottem je papežem Františkem vybraný biblický verš: „Maria se vydala na cestu a spěchala.“ (Lk 1,39) Podrobné informace i harmonogram budou před setkáním k dispozici na webu www.adcm.cz a na sociálních sítích Arcidiecézního centra mládeže.

Proč hledíš na hrob, přikrytý tvrdým mramorem?

Nedaleko oltáře Božího hrobu v kostele sv. Jakuba v Berouně se nachází velmi zachovalý náhrobní kámen se šlechtickým erbem, na němž můžete číst tento latinský text:

OCCLUSAM DURO CUR SPECTAS MARMORE FOSSAM?
ET QUOS HAEC FRIGENS URNA RECONDAT? AIS.
NON EST HIC TUMULUS, DIC EST OBELISCUS HONORIS
QUEM VIRTUS POSUIT, NESCIA MORTIS EI,
QUI VICTOR VICTUS MORTIS SUB FALCE TRIUMPHAT,
IS DOMUS AUSTRIACAE VIR GENERALIS ERAT,
HUNC PATRIAE FINES BELGRADI HUNC MOENIA NOSCUNT,
QUOD PATRIAE STUDIUM PRAESIDIUMQUE TULIT,
QUEM MARS NON DOMUIT, TIBI CESSIT PRAEDA BERAUNA
HUNC LUCI DEDERAT STAMPACHIANA DOMUS
PRO QUO VOTA DEO MORTALIS FUNDE VIATOR

DORMIAT AST COELI CASTRA PETITA TENENS
 OBIIT DIE 31 MENSIS IULY 1753
 EXCELLENTISS. (excellētissimus) AC PERILL. (perillūstrissimus) D.D.
 (dominus dominus) IOANNES CHRIST. CHAGER DE STAMPACH
 SUE CAES(ARIAE) REGIAE MAJEST. GENERAL(IS) VIGILIARUM
 PRAEFEC

V českém překladu to znamená:

Proč hledíš na hrob, přikrytý tvrdým mramorem?

„A koho skrývá tato chladná urna?“ říkáš.

Zde není mohyla, řekni, je to památník cti,

jež postavila ctnost, nevědomá smrti toho,

jenž zvítězil, ač ho porazil srp smrti.

Byl generálem domu rakouského, ten,

jehož znají hranice vlasti, jehož znají zdi Bělehradu,

jenž měl zájem o ochranu země,

jehož Mars nepřemohl; tobě unikla kořist berounská,
 jehož na svět přivedl dům štapachovský.

Pro něhož, smrtelný poutníku, vyslov Bohu modlitby.

Ať spí, když dosáhl pevností nebeských.

Zemřel dne 31. měsíce července 1753.

Vynikající a slavný pán, pan Jan Kryštof Kager ze Štampachu,
 velitel městské stráže Její císařské (a) královské Výsosti.

Po formální stránce je latinský text napsán ve verších, jedná se zřejmě o elegická disticha (dvojverší), celkově 12 veršů, tedy 6 distich. Verše končí slovem „tenens“, další řádky (počínaje slovem „obiit“) už veršované nejsou. Text je možno považovat za ódu, což je meditativní lyrická báseň či píseň vznešeného slohu, která oslavuje např. přírodu, nějakou osobu, vlast, moudrost, lásku apod. To náš nápis splňuje. Na začátku si můžeme také povšimnout dvou řečnických otázek, na něž autor vzápětí sám odpovídá. Z hlediska významu je text snadno srozumitelný. Pokud by snad někoho zarazilo, že pana Jana Kryštofa Kagera „Mars nepřemohl“, tak se samozřejmě jedná o římského boha války Marta a znamená to, že náš šlechtic prostě nepadl na válečném poli, ale zemřel pokojně v Berouně nejspíš ve své posteli, jak o tom ostatně svědčí zápis z matriky zemřelých z r. 1753:

„Z Berouna. 1. Augusti okolo 10. hodiny pochován jest v chrámu Páně berounským sv. apoštola Jakuba věrný a statečný rytíř pan Jan Kryštof Kager ze Štampachu, císař. a král. generálvachtmeistr berounský, zaopatřen v svý nemoci před smrtí všemi třemi potřebnými svátostmi, totiž zpovědí, viatic. a posledním pomazáním, věku svého 65 (let). Pohřben blíž stupně bratrského oltáře.“ Podepsán děkan Herrmann. (Musím podotknout, že nepsal zrovna čitelně, tak jsem vás o několik

slov ošidila.) Slovo „viatic.“ znamená „viaticum“, pokrm na cestu (zde na věčnost), tedy svaté přijímání. Bratrský oltář (byl zván podle bratrstva Bolestné Matky Boží založeného r. 1723) dnes označujeme jako oltář Božího hrobu. Dřevěné stupně se dávno zbortily, umístění náhrobku však souhlasí.

Kdo byli **Štampachové ze Štampachu**? „Byl to český šlechtický rod, doložený od 14. století. Těžiště rodového majetku se nacházelo na Loketsku a v Podkrušnohoří.

1629 byli povýšeni do panského stavu, 1676 do hraběcího stavu. Vymřeli v 19. století. Štampach ze Štampachu, příjmení starožitné rodiny rytířské, prvotně německé, pak české, která byla stejného původu a erbu s Planknáry z Kynšperka a Globnary z Globenu. Prvotní sídla Štampach, Globen, Kager a Kynšperk v býv. Loketsku.“ (Viz Ottův slovník naučný, který rodu věnuje celkem asi čtyři strany.) Štampachové měli jako rodový erb červený štít a na něm stříbrnou krokev posázenou třemi růžemi, totéž znamení bylo nad štítem jako klenot mezi dvěma rohy. Na náhrobní desce u nás erb sice není barevný, zato vytesaný do kamene, z něhož plasticky vystupuje. Jméno rodu pochází ze vsi Štampachu (německy Steinbach) u

Falknova (německy Falkenau). To byste dnes na mapě marně hledali; Štampach byl přejmenován na Kamenici a z Falknova se stal Sokolov. Někdy po druhé světové válce. Kager (též Starý zámek nebo Kolová) je zaniklý hrad nejisté lokalizace v okrese Sokolov. Bývá umístěn na vrch Hradiště (510 m n. m.) nad soutokem Malé Libavy s Libavou jižně od Libavského údolí. (Tolik Wikipedie.)

Co se ovšem týká přímo našeho **Jana Kryštofa Kagera ze Štampachu**, jsou všechny zdroje informací velmi skoupé a často se rozcházejí. Děkan Josef Antonín Seydl o něm ve své kronice nepíše vůbec. Historik Josef Vávra na první pohled vypadá slibně, protože se zmiňuje o náhrobku u oltáře Božího hrobu, ale při pečlivém čtení zjistíme, že Kagera ztotožnil s jistým Kargesem a ještě ho nechal zemřít o jedenáct let dřív: „U bratrského oltáře Panny Marie Bolestné 1742 (je pohřben) Jan Karges z Mosbachu.“ (str. 372) Na str. 335 tvrdí, že „kovaní Němci byli (...) Jan Křištof Karges z Horního Falcka, držitel velké hospody (v Berouně) od r. 1739.“ V kostele má být pohřbena také vdova po Kargesovi – „1749 paní Ludmila Kargesová z velké hospody.“ (Je to trochu ironie, ale ten Karges tu někde v kostele opravdu pohřbený je, neboť děkan Strachovský to r. 1742 zapsal do matriky: „Z Berouna 29. Juny pochován do kostela děkanského svatého Jakuba většího Apoštola Páně pan Jan Karges zaopatřen svátostmi věku svého 55 let.“ Jenom nevíme kde.) Ani novější publikace o historii Berouna se o Kagerovi ze Štampachu vůbec nezmiňují.

Na internetu jsem nejdřív narazila na Jana Kryštofa Kagera v souvislosti s pozemkovým jměním v západních Čechách. Jan Kryštof se ujal Valče, držel Liblín, zdědil Oleš atd. No ale to není ten, kterého hledáme, protože „zemřel r. 1718 bezdětek odkázav zboží svá druhé manželce Kateřině, zesnulé r. 1721.“ (Ottův slovník naučný) Ale tam se také dozvíme, že „**kromě jmenovaných žila v XVIII. stol. rytířská pošlost pocházející, tuším, od Ferdinanda, syna Václava Jiří. Ferdinandův syn byl Jan Křištof, c. k. generalvachtmistr, jenž zemřel r. 1753 v Berouně. Syn jeho**

František Josef koupil r. 1775 statek Kozlov a povýšen 19. června 1795 do stavu panského. Byl c. k. setníkem a zemřel v Praze 8. led. 1809. Bratr jeho byl Jan Křištof, duchovní.“ O manželce a tedy i matce těch dvou synů tu ovšem žádná zmínka není. Na případný rodokmen Štampachů jsem nikde nenarazila.

Když jsem do vyhledávání na Google zadala našeho šlechtice německy jako Johanna Christopha atd., načetl se mi Nový hospodářský a kancelářský kalendář z r. 1743 na str. 88 a objevily se tam „Familien Stampach.“ Mezi členy rodu byl i Johann Christoph Kager von Stampach, Ihre Königl. Mejest. Obrist – Lieutenant vom Graf Jung – Daunischen Regiment zu Fuss. Podplukovník Její královské Výsosti hraběcího pěšího regimentu Jung – Daun. (Rakouské regimenty se v té době jmenovaly podle svých majitelů a zároveň velitelů, shody příjmení se rozlišovaly pomocí Alt- a Jung-, případně Neu-. Ještě nebyly číslovány.) Jindřich Josef Dětrich Martin hrabě Daun (*Heinrich Joseph Dietrich Martin Reichsgraf von Daun*) (1678 – 1761) byl císařský polní maršál (od r. 1741) ze šlechtické rodiny Daunů. Pro nás je ovšem důležité, že se zúčastnil pod vedením Evžena Savojského války proti Turkům 1716 – 1718 (1716 byl jmenován podmaršálem) a bojoval se svým plukem v bitvách u Petrovaradína a u Bělehradu. V bitvě o Bělehrad se regiment Jung – Daun octl přímo v centru bojiště. Pokud už byl náš Kager ze Štampachu v té době členem tohoto pluku, pak by se té vítězné bitvy v srpnu 1717 účastnil ve věku 29 let. „Jehož znají hranice vlasti, jehož znají zdi Bělehradu...“ hlásá nápis na náhrobku. (Tou vlastí se samozřejmě rozumí habsburská monarchie. Poté, co Rakušané v polovině srpna dobyli Bělehrad, požádali Turci o mír. Ten byl podepsán 21. července 1718 v Požarevci a potvrdil nadvládu Rakušanů nad Bělehradem.) Protože za dvacet let probíhala další rakousko – turecká válka, mohl se Štampach zúčastnit i jí, ale Rakousko tehdy o Bělehrad pro změnu přišlo. „Hranice vlasti“ prostě bývaly na Balkáně trochu pohyblivé. (Jen na okraj – naši předkové rozlišovali celkem šest Bělehradů, ale dá se předpokládat, že se jedná o ten srbský.)

Odkud náš šlechtic pocházel, kde se narodil apod., to jsem nikde nenašla. Ve spisu Kaiserliche und k. k. Generale 1618 – 1815 od Antonia Schmidta-Brentana, který čerpal z rakouského státního archivu, se měl narodit 23. 2. 1688, což odpovídá věku 65 let, jehož se dožil. (V Berouně se nenarodil, v naší matrice pokřtěných není.) Datum úmrtí je však v tom soupisu uvedeno chybně – 10. ledna 1753 místo 31. července 1753. (My to přece máme vytesané do mramoru!) Ale zato je zde uvedeno, že byl 9. října 1745 povýšen na GFWM, tedy na Generalfeldwachtmeistera.

V jakési knize o umění (také na internetu) jsem našla informaci, že by matkou našeho šlechtice měla být baronka Anna Markéta Kateřina, rozená Nesslingerová ze Schelchengrabenu, a otcem její manžel Jan Arnošt Kryštof Kager ze Štampachu, syn Ferdinanda, jenž získal panství Mlýnce na Lounsku. Jan Arnošt Kryštof toto panství zdědil a získal i sousední panství Vrbička, ale kromě hospodaření se zřejmě věnoval také službě v armádě. V této tradici pak pokračoval i jeho syn Jan Kryštof Kager ze Štampachu (+1753). Zdá se tedy, že ten Ferdinand, zmíněný v Ottově slovníku naučném, nebyl jeho otec, ale děd.

L. Fričová

Za překlad latinského textu a za další odborné rady děkuji svým přátelům z Hořovic.

HLEDÁNÍ VÍRY ANEB SPOLČO BEROUN

ŠKOLNÍ ROK 2022/23

KDY: úterý, 1 krát/14 dní, 18 - 19:30 hod. (lze dorazit později)
KDE: Seydlovo nám, 24/5 Středisko Radost a Naděje Beroun,
budova kaplanky
1.spolčo bude 4.10. 2022 v 18 hod., budova kaplanky - půdička

Věková kategorie: 14 - 20 let (starší Lasičky a Oceloti, RS)
PS: Není podmínkou chodit do skauta, vítán je každý.

S SEBOU: zápisník, tužka a hlavně dobrá nálada :-)

*Pokud Tě zajímá víra, Bible, chceš poznat Boha,
nové kamarády,
zažít přátelskou atmosféru a ticho, přijď se na
nás podívat ; D*

*Těšíme se na vás :-)
Anička El-Dunia a spol.*

kontakt:
725 813 687 tel.
číslo

K KLUB
KŘESŤANSKÝ
BEROUN

srdečně zve všechny
malé i velké na

KONCERT

PRO ČTYŘI RUCE

neděle
9. 10. 2022
15 hodin

kostel sv. Jakuba st. v Berouně

ORGANO DUO
Pavla Salvová a Jan Rotrekl

Zazní skladby
G. F. Händela, F. Mendelssohna-Bartholdyho,
B. A. Wiedermanna, L. van Beethovena a dalších.

Projekt se uskutečňuje za
finanční podpory města Beroun.

Meditace a spiritualita tereziánského Karmelu

Ztišením se sluší tebe chválit. (Žl 65,2)

Srdečně Vás zvu **pravidelně** každý **druhý čtvrtek**:

- začátek: **13. října 2022 od 20 hod.**
- průběh: **15 min. teorie + 60 min. meditace praxe** (vnitřní, tichá a kontemplativní modlitba)
- kde: **kostel sv. Ludmily Tetín**
- průvodce: **Libuše Lukášová OCDS** (člen třetího řádu bosého Karmelu a týmu MS Beroun)

Uprostřed hluku světa pojdte se ztišit v láskyplném mlčení s Bohem, nasloucháním řeči, kterou mluví Pán, abyste byli jeho svědky až na konec země a přinášeli POKOJ a JEDNOTU do bolavého světa.

- *Meditace a její psychosomatický rozměr, vnitřní uzdravení*
- *Vnitřní mlčení, svoboda, bdělost, sjednocení s Bohem*
- *Ježíšova modlitba, Bible, Boží přítomnost*
- *Spiritualita tereziánského Karmelu (Terezie z Avily, Jan od Kříže, Alžběta od Trojice)*

Prosím, máte-li zájem přijít, napište mi e-mail: libuse.lukasova911@gmail.com

Jedno slovo Otec pronesl, a to byl jeho Syn, a to stále pronáší ve věčném mlčení, a v mlčení mu má duše naslouchat. (Jan od Kříže)

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným! (Ježíšova modlitba)

Tišíš hukot moří, hukot jejich vln a vřavu národů. (Žl 65,8)

Je čas mlčet. (Kaz 3,7)

Jen on je náš Pokoj. (Ef 2,14)

Zpravodaj

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun

tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

Bohoslužby:	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00	19.30	18.00	8.00**	8.00	18.00	8.00 (1. so)
KRÁLŮV DVŮR	8.00				18.00		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30						
CHYŇAVA	11.15						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30†
HÝSKOV							18.00 (2. so)
VRÁŽ							18.00*
HUDLICE							15.00 (1. so)

* 1. sobotu v měsíci bohoslužba slova ** 19. 10. nebude † 22. a 29. 10. Stradonice

Kontakty:

P. Petr Bouška, administrátor

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha, farní vikář

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

*

Lukáš Petřvalský, titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

duchovní vypomáhající ve vikariátu

P. Josef Jonáš, výpomocný duchovní

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzilek, jáhen

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz

mobil: 732 281 293

Jiří Cikánek, jáhen

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

*

Pavel Kodras, stavební technik vikariátu

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun
Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky
„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz.

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800